

XIN ĐỪNG GỌI BÁC HỒ LÀ TÊN CHÓ ĐỂ

Thói thường ở đời, mỗi khi đánh giá nhân cách đời bại, lưu manh, đều cáng, lừa thầy phản bạn, tàn bạo, vô tình bạc nghĩa, buôn dân bán nước... của một nhân vật nào đó, người ta thường gọi là “ĐỒ CHÓ ĐỂ”, “ĐỒ CẦU TRỆ”, “ĐỒ CHÓ CHẾT”. Hồ Chí Minh cũng bị gọi là “TÊN CHÓ ĐỂ”. Vậy, nhân vật đầu tiên nào trong lịch sử đã gọi Hồ Chí Minh là “TÊN CHÓ ĐỂ”? Xin thưa, người đó là cụ VIP KK Nguyễn Văn Chức. Do đâu mà Hồ Chí Minh bị cụ VIP KK Nguyễn Văn Chức mắng thậm tệ như thế? Tôi xin dẫn chứng vài giai đoạn lịch sử, cái gọi là cuộc “Kháng chiến chống Thực dân Pháp” do Hồ lãnh đạo như sau:

LÀM TAY SAI CHO ĐỆ TAM CSQT:

Lúc đầu, Việt Nam có đến 3 tổ chức Cộng Sản: An Nam Cộng Sản ở Nam kỳ – Đông Dương Cộng Sản Liên Đoàn ở Trung Kỳ – Đông Dương Cộng Sản Đảng ở Bắc Kỳ. Cuối năm 1929, CSQT ban hành chỉ thị mang số 9444/5 ngày 27/10/1929 bằng tiếng Pháp ra lệnh cho 3 tổ chức phải thống nhất lại và một buổi họp được tổ chức tại Cửu Long từ ngày 2 đến 7/2/1930, thống nhất tổ chức lại, lấy tên là VIỆT NAM CỘNG SẢN ĐẢNG, đặt trực thuộc ĐÔNG PHƯƠNG BỘ của CỘNG SẢN QUỐC TẾ. Nhưng ngay sau đó, Đông Phương Bộ chỉ thị không được lấy tên Việt Nam Cộng Sản Đảng, vì tên này có tánh cách cục bộ và địa phương, mà phải đổi thành ĐÔNG DƯƠNG CỘNG SẢN ĐẢNG.

Khi Hồ Chí Minh trở về Việt Nam hoạt động, Đông Dương Cộng Sản Đảng đã tổ chức bạo động khắp nơi, nên chỉ sau một thời gian hoạt động, đa số các đảng viên cốt cán đều bị Pháp bắt. Số liên hệ bị bắt lên đến 10.000 người. Hay tin này, CỘNG SẢN QUỐC TẾ đã chỉ thị cho Hồ Chí Minh từ Trung Quốc phải quay về hàng Pắc Pó triệu tập hội nghị vào ngày 19/5/1941 để duyệt xét và điều chỉnh lại phương thức hoạt động. Trong đại hội, Hồ Chí Minh đọc chỉ thị của Đệ Tam Quốc Tế, ra lệnh cho các đảng viên của ĐÔNG DƯƠNG CỘNG SẢN ĐẢNG lùi vào hoạt động trong bóng tối. Vì thế, đại hội đã quyết định tái lập VIỆT NAM ĐỘC LẬP ĐÔNG MINH HỘI, gọi tắt là “VIỆT MINH” để hoạt động.

Như vậy, ngay trong thời kỳ đầu, việc hình thành từ danh xưng và cả đến phương thức hoạt động đều do CỘNG SẢN QUỐC TẾ quyết định. ĐÔNG DƯƠNG CỘNG SẢN ĐẢNG chỉ là công cụ phục cho quyền lợi của CSQT mà thôi.

LÍNH ĐÁNH THUÊ CHO TRUNG HOA – MỸ – PHÁP:

Năm 1944, do sự thúc đẩy của Hoa Kỳ, chính phủ Trung Hoa đã tổ chức một hội nghị VIỆT NAM CÁCH MẠNG ĐÔNG MINH HỘI (VIỆT CÁCH) tại Liễu Châu vào ngày 19/3/1944 để thành lập một tổ chức đưa trở về Việt Nam hoạt động chống Nhật. Hồ Chí Minh liền giao tay xung phong. Hồ được Trương Phát Khuê và Việt Cách cấp giấy giới thiệu, một giấy thông hành dài hạn, một bản đồ quân sự, một số tiền mặt và 18 cán bộ do Hồ lựa chọn có tên sau đây: Dương Văn Lộc, Vi Văn Tôn, Hoàng Kim Liên, Phạm Văn Minh, Hoàng Văn Trao, Nông Văn Mưu, Hoàng Sĩ Vinh, Trương Hữu Trí, Hoàng Gia Tiên, Lê Nguyên, Nông Kim Thành, Hoàng Nhân, Hoàng Thanh Thủy, Hà Hiến Minh, Dương Văn Lễ, Đỗ Trọng Viên và Đỗ thị Lạc.

Trước khi lên đường, Hồ xin 1,000 khẩu súng trường, 6 súng cồng đồng, 4,000 quả lựu đạn, 50,000 quốc tệ, 25,000 tiền Đông Dương và 15,000 viên thuốc quinine. Nhưng, Hồ chỉ được cấp một khẩu súng lục tùy thân và 76,000 quốc tệ với lời hứa khi các đơn vị chiến đấu được thành lập, Hoa Kỳ sẽ huấn luyện và cung cấp vũ khí. Hồ Chí Minh đã làm lễ tuyên thệ trước lá cờ của VIỆT NAM CÁCH MẠNG ĐÔNG MINH HỘI và hứa trung thành với VNCMĐMH là giúp hai chính phủ Trung Hoa và Hoa Kỳ thiết lập hệ thống tình báo tại Việt Nam.

- Tháng 7 năm 1944, Hồ Chí Minh đem nhóm cán bộ được tuyển chọn về Việt Nam hoạt động dưới sự chỉ đạo của “OFFICE OF STRATEGIC SERVICES” (OSS), tức cơ quan Tình Báo Chiến Lược của Hoa Kỳ.
- Ngày 16/7/1945, một toán biệt kích “Commando” Mỹ–Pháp gồm 6 người do Thiếu Tá ALLISON K. THOMAS cầm đầu, được gọi là DEER TEAM. Toán này nhảy dù xuống Kim Lung, Tuyên Quang để huấn luyện cho quân đội của Hồ Chí Minh chống lại NHẬT. Toán Deer Team đã huấn luyện các đơn vị của Võ Nguyên Giáp về hoạt động tình báo, lượng giá các tin tức, ám sát đến hoạt động tuyên truyền...
- Sau khi huấn luyện xong. Từ ngày 10 đến 14/8/1945, Mỹ đã gửi đến cho Hồ các loại súng trường Garant M1, Carbines, tiểu liên, phóng lựu, Bazooka để chiến đấu chống lại quân đội Nhật Bản. Như vậy, Hồ Chí Minh và lực lượng Việt Minh không phải là “LÍNH ĐÁNH THUÊ” cho Hoa Kỳ thì gọi là cái giống gì? Chính nhờ vào các vũ khí do Mỹ cung cấp và huấn luyện mà Việt Minh đã cướp được chính quyền vào tháng 8/1945.

LÀM TAY SAI CHO Trung cộng:

Năm 1946, khi Pháp trở lại Đông Dương, Việt Minh rút khỏi Hà Nội và chạy lên vùng Việt Bắc. Từ 1947 đến 1949 là những năm Việt Minh đã bị Pháp đuổi chạy dài. Giữa năm 1949, khi Hồng Quân Trung cộng tiến về phía Nam Trung Hoa, Trung Ương Đảng Cộng Sản Trung cộng đã yêu cầu Đảng Cộng Sản Đông Dương đem quân chiếm vùng Ứng Long Khiêm, sát vùng Đông Bắc của Việt Nam; mặc dầu, lúc đó bị giặc Pháp rượt đuổi chạy vất giò lên cổ. Dù vậy, Đảng Cộng Sản Đông Dương cũng phải cố gắng thành lập một lực lượng đặc nhiệm là Sư đoàn 316 (còn gọi là sư đoàn Thỏ) do Lê Quảng Ba (người gốc Tày) làm Tư Lệnh và Trần Minh Giang do Đảng Cộng Sản Trung cộng cử qua làm Chính ủy.

- Ngày 10 tháng 6 năm 1949, lực lượng này tiến vào đất Trung Hoa trong chiến dịch “Thập Đại sơn” đánh nhau với quân Tưởng Giới Thạch. Đến ngày 5 tháng 7 năm 1949, lực lượng này trở lại Việt Nam.

- Khi Trung cộng chiếm xong Hoa Lục, Tưởng Giới Thạch chạy ra Đài Loan. Ngày 01/10/1949, Hồ cử Lý Bích Sơn và Nguyễn Đức Thụy đến Bắc Kinh cầu viện. Hàng ngàn cán bộ và bộ đội Việt Minh đã được đưa qua Tàu huấn luyện về chiến thuật hành quân, kỹ thuật tác chiến, xử dụng vũ khí, tình báo.... Trung cộng muốn biến Việt Nam thành tiền đồn chống Chủ nghĩa Tư bản nên đã cung cấp vũ khí, quân trang, quân dụng thật dồi dào để đánh Pháp. Nhưng, Hồ Chí Minh phải thi hành những điều kiện và yêu sách do Mao Trạch Đông đưa ra và Hồ đã chấp nhận để cho Trung cộng đề cử đoàn Cố vấn chính trị hùng hậu do Lưu Dương Bình lãnh đạo để giám sát và chỉ đạo các hoạt động của Việt Minh.

Từ đó, hiện tượng “Tàu hóa” ngày càng rõ rệt trong bộ đội Việt Minh: Hồ Chí Minh và dàn lãnh đạo Đảng CSVN như: Phạm văn Đồng, Trường Chinh, Lê Duẩn, Tôn Đức Thắng... đều vận y phục “đại cán”, vay mượn của Trung cộng từ ngôn ngữ, văn hóa, chính trị, quân sự....

Dưới áp lực của Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh phải phát động cuộc “cải cách ruộng đất” đẫm máu, kinh hoàng theo kiểu Trung cộng. Số người bị giết chết dã man trong chiến dịch này, lên đến mấy trăm ngàn người, dưới sự giám sát của các chuyên gia Trung cộng. Có thể nói, nếu Trung cộng không chiếm được Hoa Lục, làm gì Hồ Chí Minh và Đảng CSVN kết thúc được cuộc chiến tranh “Đông Dương lần thứ nhất”? Huyền thoại chiến thắng “Điện Biên Phủ” cũng là thứ huyền thoại dỏm. Nếu không có đoàn chuyên gia quân sự (CMAG) do Vi Quốc Thanh làm cố vấn, có lẽ không có trận Điện Biên Phủ.

Tóm lại, Trung cộng đã đóng vai trò quyết định trong cuộc kháng chiến chống Thực Dân Pháp và đánh bại quân đội viễn chinh Pháp, chớ không phải do Hồ Chí Minh và Đảng CSVN lãnh đạo, họ chỉ là những tên thừa hành lệnh của quan thầy Trung cộng mà thôi.

HỒ CHÍ MINH NÓI GIÁO CHO GIẶC PHÁP:

Hồ Chí Minh đã gián tiếp nói giáo cho giặc Pháp, làm suy yếu tiềm lực chiến đấu chống Thực dân Pháp của người Việt Quốc Gia yêu nước. Bao nhiêu nhà ái quốc, các đảng phái cách mạng từ trong Nam ra Bắc, những anh hùng tử sĩ xả thân chiến đấu chống Thực dân

Pháp, họ không chết trước họng súng của quân xâm lược Pháp mà chết vì sự khùng bô tàn bạo do bọn sát thủ của nhóm Dương Bạch Mai, Trần văn Giàu và hung thần Chợ Đệm Nguyễn Trán. Dẫn chứng một vài trường hợp điển hình:

- Đêm 23/9/1945, người bị giết đầu tiên, phơi thây trên đường Albert 1er là ông Lê văn Vũng, Bí thư vùng Sài Gòn – Chợ Lớn, thuộc nhóm Tranh Đấu. Trần văn Giàu sai sát thủ tên Lý Huê Vinh thuộc Quốc Gia Tự Vệ Cuộc ám sát.

- Ngày 23/9/1945, cô giáo Nguyễn thị Lợi phụ trách báo Tranh Đấu cũng bị thủ tiêu ở Cần Giuộc.

- Cuộc khùng bô trắng, ám sát các nhân sĩ yêu nước có uy tín với đồng bào nhưng không chấp nhận sự lãnh đạo của Đảng Cộng Sản bắt đầu từ ông Bùi Quang Chiêu, Hồ văn Ngà, Trần Quang Vinh, bác sĩ Hồ Vĩnh Ký và vợ là bác sĩ Nguyễn thị Sương (nguyên Thủ lãnh Phụ Nữ Tiên Phong), nhà báo Diệp văn Kỳ, luật sư Dương văn Giáo...

- Đức Huỳnh Giáo Chủ đã bị tên Việt gian Bửu Vinh, cán bộ Việt Minh mưu sát tại làng Tân Phú (tức Đốc Vàng Hạ) vào ngày 16/4/1947 theo kế hoạch của Hồ Chí Minh vì chủ trương đấu tranh bất bạo động của Đức Huỳnh Giáo Chủ động viên hơn 4 triệu người Việt Quốc Gia yêu nước, không phân biệt tôn giáo, đảng phái, giai cấp... hưởng ứng nhiệt liệt, và “Chủ nghĩa Quốc Gia” trở thành một thách đố gay gắt với chủ trương của Hồ Chí Minh là núp dưới chiêu bài “Giải phóng Dân Tộc” để thực hiện “Chủ nghĩa Cộng sản” trên toàn cõi Đông Dương theo lệnh của Đệ Tam QTCS. HCM đã nhờ ai đó viết trên báo L’HUMANITÉ rằng: “Le nationalisme était si on ne le controlait pas, un dangeureux phénomène risquant de menacer l’expansion du communisme dans les colonies” (Chủ nghĩa Quốc gia nếu không bị khống chế thì sẽ là một hiện tượng nguy hại cho sự phát triển Chủ nghĩa Cộng sản ở các xứ thuộc địa).

- Hồ Chí Minh đã hiện nguyên hình là con chó săn cho thực dân Pháp, khi bán đứng cụ PHAN BỘI CHÂU cho thực dân Pháp tại Thượng Hải vào tháng 6/1925, với giá 10 vạn đồng để tiêu diệt VIỆT NAM QUANG PHỤC HỘI. Theo lệnh của Hồ Chí Minh, cán bộ Đảng Cộng Sản Đông Dương đã rải truyền đơn tố cáo cuộc chuẩn bị tổng khởi nghĩa của VIỆT NAM QUỐC DÂN ĐẢNG do Lãnh Tụ NGUYỄN THÁI HỌC đề xướng vào tháng 2/1930.

Ngoại trừ, những tên trí thức thiên tả bẻ cong lịch sử theo đơn đặt hàng của bọn đầu gấu Bắc Bộ Phủ, còn những nhà viết sử chân chính đều đi đến kết luận rằng: Nếu Hồ Chí Minh và Đảng CSVN không làm tay sai, lính đánh thuê cho Trung cộng và Liên Xô thì Việt Nam đã không có cuộc chiến kéo dài 30 năm hoàn toàn vô ích, Việt Nam đã độc lập thực sự vào cuối thập niên 1940 và đã trở thành con rồng của Á Châu.

Ngày 16 tháng 6 năm 1997, Hà Nội tổng kết cuộc chiến kéo dài 30 năm và Thông Tấn Xã nhà nước CSVN công bố như sau: 3,000,000 người Việt Nam thiệt mạng, 4,400,000 bị

thương và 2,000,000 người bị nhiễm các chất độc hóa học. Mười năm sau 1975, có gần 5,000,000 trẻ em dị dạng vì hậu quả của chiến tranh. Những con số thương vong to lớn này, tự nó đã vạch trần sự thật về sự tuyên truyền khoác lác về kỳ tích chiến thắng ba đế quốc sừng sỏ NHẬT – PHÁP – MỸ do Hồ Chí Minh và Đảng CSVN lãnh đạo.

Sau khi Thế Chiến II chấm dứt, phong trào giải đế, bài thực trở thành xu hướng chung của nhân loại. Lần lượt các quốc gia thuộc địa cũ của các đế quốc đều được trao trả nền độc lập mà không cần dùng đến hình thức “chiến tranh giải phóng dân tộc” do Hồ và Đảng CSVN lãnh đạo tại Việt Nam, vì nó sẽ gây đổ máu, nhiều chết chóc, tang thương, đổ nát vô ích, không cần thiết cho đất nước của họ.

- Tại Á CHÂU: Các thuộc của Anh, Pháp, Hòa Lan... đều lần lượt thu hồi nền độc lập như Ấn Độ (1947), Miến Điện (1948), Tích Lan (1948), Phi Luật Tân (1946), Nam Dương (1949), Mã Lai (1957), Singapore (1959)...

- Tại PHI CHÂU: Có khoảng 30 quốc gia đều trở thành độc lập như Algérie, Maroc, Tunisie....

Ngày 20 tháng 7 năm 1954, Hiệp định Genève về Việt Nam được ký kết: từ vĩ tuyến 17 là ranh giới chia đôi đất nước. Trên một triệu người Việt Nam từ miền Bắc di cư vào Nam, họ đã bỏ phiếu bằng chân để lựa chọn chế độ “Tự Do & Dân Chủ” của miền Nam. Hiệp Định Genève ra đời là do CSVN cấu kết với thực dân Pháp, còn phái đoàn Việt Nam Quốc Gia và Hoa Kỳ không ký tên vào Hiệp định này.

Tại Miền Bắc XHCN, chính phủ VIỆT NAM DÂN CHỦ CỘNG HÒA do Hồ Chí Minh lãnh đạo, luôn rống gân cổ kêu gào, động viên nhân dân miền Bắc XHCN tiếp tục hy sinh sức người, sức của “ĐÁNH CHO MỸ CÚT – NGUY NHÀO” để làm gì? Đây là những lý do:

Ngày 26 tháng 10 năm 1955 là ngày Quốc Khánh, mở đầu kỷ nguyên nước VIỆT NAM CỘNG HÒA do Tổng Thống NGÔ ĐÌNH DIỆM lãnh đạo. Suốt 9 năm cầm quyền, chính phủ VNCH do ông lãnh đạo được trên 80 quốc gia trên thế giới công nhận và thiết lập ngoại giao và được gia nhập vào Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc. Yếu tố “Chính Danh” này đã làm cho Hồ Chí Minh tức tối. Hồ điên cuồng ra lệnh cho bọn cán bộ VC nằm vùng (từ 3 đến 5,000) được cài ở lại trong miền Nam trước khi tập kết ra Bắc, bắt đầu hoạt động khủng bố, ám sát, bắt cóc... các viên chức chính phủ để tạo nên tình trạng bất ổn trong dân chúng; vì thế, chính phủ VNCH đã ban hành sắc luật “Đặt Cộng Sản ra ngoài vòng pháp luật.”

Còn cái gọi là “MTGPMNVN” qua “Liên Minh Dân Chủ” rồi đến “chính phủ Lâm Thời Cộng Hòa MNVN”. Cả 3 tổ chức trá hình này không đại diện cho một ai cả, nó chỉ là công cụ, tay sai do bọn CSVN dựng lên để lừa bịp dư luận trong nước và thế giới và nó bị luôn bọn trí thức ngây thơ ăn cơm Quốc Gia, thờ ma Cộng sản: Luật sư Nguyễn Hữu Thọ, Huỳnh Tấn Phát, Trịnh Đình Thảo, Trương Như Tảng, Ngô Bá Thành, Dương Quỳnh Hoa, Mã thị Chu....

Sau khi cưỡng chiếm MNVN, cái gọi là CPLTCHMNVN chỉ tồn tại một thời gian ngắn rồi bị tập đoàn Lãnh đạo Đảng CSVN xóa sổ ngay.

Núp dưới chiêu bài “Chiến tranh Giải Phóng Dân Tộc” và “Chống Mỹ Cứu Nước” để phát động “CUỘC CHIẾN TRANH XÂM LƯỢC MIỀN NAM”. Hồ Chí Minh và Đảng CSVN đã nhìn mục tiêu “ĐỘC LẬP QUỐC GIA” chỉ là một chặng đường trên lộ trình vô sản hóa thế giới. Lòng nhiệt tình yêu nước của dân tộc Việt Nam bị Hồ Chí Minh lợi dụng, khai thác triệt để để phục vụ cho âm mưu bành trướng lãnh thổ của Đệ Tam QTCS.

Rút kinh nghiệm trong cuộc chiến tranh Triều Tiên, Trung cộng điều động cả triệu quân chí nguyện trang bị vũ khí hiện đại, ào ạt vượt qua sông Áp Lục (Yalu river) đối đầu trực tiếp với quân đội Hoa Kỳ và Đồng Minh và chiếm được Hán Thành (Seoul) ngày 4/1/1951. Nhưng đến ngày 14/3/1951, Hán Thành được quân đội Hoa Kỳ và Đồng Minh tái chiếm lại, chí nguyện quân Trung cộng bị tổn thất nặng nề, phải bỏ chạy về đến tận sát biên giới Trung–Hàn.

Vì vậy, trong cuộc chiến tranh Việt Nam lần này, ngoài việc tranh giành uy thế lãnh đạo trong khối Đệ Tam QTCS với Liên Xô, Trung cộng cung cấp, yểm trợ các loại chiến cụ, quân trang, quân dụng... to lớn cho Hà Nội với hình thức bán chịu, lên đến 20 tỷ Mỹ kim, và điều động 327,000 quân tới Bắc Việt Nam chỉ làm nhiệm vụ “giữ nhà” để quân CSBV rảnh tay, dồn hết quân nỗ lực xâm lược Miền Nam Việt Nam. Bọn Trung Nam Hải vô cùng thâm độc trong quyết tâm: “ĐÁNH MỸ ĐẾN NGƯỜI VIỆT NAM CUỐI CÙNG!” và “DỪNG NGƯỜI VIỆT GIẾT NGƯỜI VIỆT”. Tên Việt Gian Hồ Chí Minh và Đảng CSVN chết tiệt đã xóa sạch nguyên cả thế hệ thanh niên Việt Nam để phục vụ cho tham vọng bành trướng bá quyền của Trung cộng.

Ngày 4 tháng 9 năm 1958, khi Trung cộng ngang ngược tuyên bố lãnh hải “Lưỡi rồng” chạy dọc bờ biển VN xuống Nam Dương, rồi vòng lên phía Đông, chạy dọc theo bờ biển Phi Luật Tân và tất cả các đảo ở Biển Đông, kể cả quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa đều thuộc chủ quyền của Trung cộng. Để đền ơn bọn lãnh đạo Trung Nam Hải cho mua chịu 20 tỷ USD vũ khí, bom đạn... để giết người Việt Quốc Gia. Hồ đã muối mặt, chỉ thị cho Thủ tướng Phạm văn Đồng nhân danh chính phủ VNDCCH đặt bút ký công hàm đề ngày 14/9/1958 gửi Thủ tướng Trung cộng là Chu Ân Lai: “Ghi nhận và tán thành bản tuyên bố của chính phủ nước CHND Trung Hoa, quyết định về hải phận của Trung Quốc.”

Nêu chiếu theo “ĐIỀU 73 LÊ TRIỀU HÌNH LUẬT” thì cái tội phản bội Tổ Quốc của Hồ Chí Minh bằng cách cấu kết với ngoại bang, xâm phạm chủ quyền của quốc gia, xâm phạm sự toàn vẹn lãnh thổ của Tổ Quốc, tên Hồ Chí Minh phải bị bêu đầu làm gương: “CHƯ MẠI BIÊN CƯƠNG ĐIỀN THỔ DỮ NGOẠI QUỐC NHƠN TRẨM” (Ai bán ruộng đất nơi biên cương cho người nước ngoài thì bị chém).

Ý đồ của Trung cộng là muốn Hà Nội dùng chiến tranh du kích, trường kỳ kháng chiến để kéo dài cuộc chiến tranh làm cho Việt Nam kiệt quệ hoàn toàn, từ đó dễ bề thôn tính Việt Nam để làm bàn đạp, bành trướng xuống vùng Đông Nam Á, làm chủ tình hình biển Đông, nuốt chửng quần đảo HOÀNG SA trước, vói tay xuống TRƯỜNG SA sau này.

Nếu Hồ Chí Minh và tập đoàn Lãnh đạo Đảng CSVN không cam tâm làm tay sai và lính đánh thuê cho Liên Xô và Trung cộng quyết tâm nhuộm đỏ MNVN trước, để làm bàn đạp bành trướng xuống khu vực Đông Nam Á Châu, trực tiếp đe dọa đến chiến lược sinh tồn của Mỹ, Anh Quốc và khối Anglo Saxons ở Úc và New Zealand thì Hoa Kỳ và đồng minh đã không đổ quân vào MNVN để giúp chính phủ Việt Nam Cộng Hòa be bờ, ngăn chặn làn sóng đỏ từ phương Bắc tràn xuống MNVN và các nước ĐNÁ theo học thuyết DOMINO. Đây là cuộc “CHIẾN TRANH VIỆT NAM” do Hồ Chí Minh và Đảng CSVN gây ra theo lệnh của Đệ Tam QTCS....

CARL SCHMITT đã nói rất đúng: *“Một dân tộc có sinh mệnh chính trị thật sự, khi nào tự nó với cái nhu yếu sống còn mà nhận thức ai là kẻ thù, tùy theo tình trạng thực tiễn mà nó phải đương đầu. Nếu dân tộc ấy phải chấp nhận kẻ thù do một thế lực ngoại bang chỉ định phải chiến đấu hay không chiến đấu thì dân tộc ấy không còn là một dân tộc còn quyền tự do chính trị nữa. Nó đã bị cuốn hút vào một hệ thống chính trị khác rồi.”*

oOo

Cụ VIP KK Nguyễn Văn Chức gọi Hồ Chí Minh là kẻ vô học, có lẽ vô học nhất trong hàng ngũ lãnh tụ trên thế giới. Nhưng gian manh, đêú cáng, tàn bạo; có lẽ, vào bậc nhất trên thế giới. Từ vô học đến đêú cáng vô nhân đạo, vô ơn, bạc tình bạc nghĩa không xa. Tôi (cụ Chức) muốn nói đến vụ y đối xử với những người đàn bà đã hiến thân cho y, hoặc đã cuu mang y.

Vụ nàng Nguyễn Thị Xuân – hiến trinh cho y, và có con với y, bị Trần Quốc Hoàn hãm hiếp cực kỳ dã man nhiều lần, rồi sau đó bị giết thê thảm – đã không thể xảy ra, nếu không có sự đồng tình mặc nhiên của Hồ Chí Minh.

Cụ Chức đánh giá về HCM không sai! Vào thập niên 1950, có lần HCM đứng trước ảnh của hung thần Staline và Mao, rồi nói với Phạm văn Đồng rằng: “Bác là người có khuyết điểm, chớ hai vị này là người trong suốt như pha lê, hoàn toàn không có tí vết. Vậy, chúng ta hãy lấy tư tưởng của người đưa vào Hiến pháp làm nền tảng chỉ đạo”.

André Gide lập lại ngôn từ của Thoreau, dùng để đánh giá HCM trong trường hợp này rất chính xác: “The worst thing is being the slave dealer of one’s soul.” (Cái tồi tệ nhất là tự thỏa thuận nô lệ trong tâm hồn con người.)

oOo

Nhưng, thưa cụ VIP KK Nguyễn văn Chúc, cụ gọi Hồ Chí Minh là “TÊN CHÓ ĐỂ” là cụ vô tình xúc phạm đến “DANH DỰ LOẠI CHÓ” rồi đó cụ ạ! Nếu như, Hồ Chí Minh có được 1/10 phẩm chất của loài chó, có lẽ đất nước Việt Nam đã đi vào một ngã rẽ khác có lợi cho dân tộc VN nhiều hơn.

Loài chó đáng được người ta “vinh danh” hơn là đem loài chó để so sánh với kẻ vô loại, ngu dốt như tên Hồ Chí Minh chẳng hạn. Tôi xin dẫn chứng hai câu chuyện về họ hàng nhà chó để cụ suy gẫm.

CÂU CHUYỆN THỨ NHẤT: (nguồn Ba Cây Trúc ngày 13/1/2009 do Bưu Đồng chuyển ngữ).

Trước tòa án ngày 23/9/1870, Luật sư George Graham Vest (1830-1904) đại diện cho thân chủ Burden có con chó săn bị người hàng xóm tên Hornsby bắn chết. Burden thắng kiện và Vest nổi danh, sau đó, trở thành Dân Biểu rồi Nghị sĩ của tiểu bang Missouri.

Con chó tên “OLD DRUM” được nhiều người ngưỡng mộ dù đã chết. Ngày 23/9/1958, tượng Old Drum được đúc bằng đồng đen, dựng trước tòa án của Johnson County ở Warrensburg, tiểu bang Missouri.

Bài diễn văn tuyệt vời của Luật sư Vest đã gây xúc động cho mọi người có mặt trong phiên tòa, còn lưu lại tới ngày hôm nay. Nhà bình bút William Safire và báo The New York Times đã chọn bài “TRIBUTE TO DOGS” (Vinh danh loài chó) của Luật sư Vest là bài diễn văn hay nhất “THIÊN NIÊN KỶ”.

Thưa Quý vị Bồi Thẩm.

Người bạn tốt nhất mà ta có được trên thế gian này, một ngày nào đó có thể quay lại chống ta và trở thành kẻ thù.

Con cái mà ta nuôi dưỡng với tình thương bao la vô hạn, rốt cuộc có thể là những kẻ bội bạc, vô ơn.

Những người kẻ cận, thân thiết ta nhất, những người mà ta phó thác hạnh phúc và danh dự, có thể trở thành kẻ phản bội, phụ lòng tin yêu.

Tiền bạc mà ta có được rồi sẽ mất đi. Nó biến mất đúng lúc ta cần nó nhất.

Tiếng tăm ta xây đắp bấy lâu cũng có thể tiêu tan trong giây phút bởi một hành động điên rồ.

Những người phủ phục tôn vinh ta khi ta thành đạt, có thể sẽ là những kẻ đầu tiên ném đá vào ta khi ta thất thế, sa cơ...

Duy chỉ có một con vật là bạn, vâng chỉ một, hoàn toàn không vụ lợi mà con người có thể có được trên thế gian đầy ích kỷ này, một con vật không bao giờ bỏ rơi ta, không bao giờ tỏ ra vô ơn hay tráo trở với ta... đó là con chó của ta!

Con chó của ta luôn luôn ở cạnh bên ta khi thịnh vượng cũng như lúc cơ bản, khi khỏe mạnh cũng như lúc yếu đau.

Nó ngủ trên nền đất lạnh, dù gió đông thổi siết hay bão tuyết lấp vùi; miễn sao, nó được kê cận bên chủ là được.

Nó vẫn triu mến hôn bàn tay ta, dù ta không còn thức ăn gì cho nó.

Nó liếm vết thương của ta và những vết trầy mà ta lãnh chịu khi đương đầu với cuộc đời nhiều gai góc này.

Nó canh gác giấc ngủ cho ta như thể ta là một ông hoàng, dù ta chỉ là một gã hành khất ăn xin.

Nó vẫn ở lại bên ta, khi tất cả bạn bè khác đã bỏ ta mà xa chạy cao bay.

Dù khi tán gia bại sản, thân bại danh liệt, ta vẫn còn có con chó trung thành. Tình thương yêu nó dành cho ta không đòi hỏi như vàng thái dương rực sáng trên bầu trời mênh mông.

Nếu chẳng may số phận nghiệt ngã, đá ta ra bên vĩa hè xã hội, không bạn bè, vô gia cư... thì con chó trung thành chỉ xin ta ân huệ... không gì khác hơn là cho nó được đồng hành, cho nó được bảo vệ ta trước hiểm nguy, giúp ta chống lại kẻ thù.

Và khi trò đời dẫu bề hạ màn, thân chết đến gõ cửa rước linh hồn ta đi, để lại thân xác ta trong lòng đất lạnh thì khi ấy, khi tất cả bạn bè quyến thuộc đã phủ tay, quay mặt đi để tiếp tục sống cuộc đời của họ. Vâng, khi ấy, bên nấm mộ ta vẫn còn con chó nằm phủ phục, gục mồm giữa hai chân trước, đôi mắt ướt buồn vẫn mở to cảnh giác, trung thành và chân thật ngay cả khi ta đã qua đời....

GEORGE GRAHAM VEST

oOo

CÂU CHUYỆN THỨ HAI (nguồn Diễn đàn Portland ngày 27/1/2011, Linh Phạm đưa tin.)

(BKT kính mời quý độc giả đọc câu chuyện “**Chú chó trung thành**” tại link dưới đây:

http://www.lhccshtd.org/LHCCSHTD_BV/TN/2013/LHCCSHTD_BV_TN_2013_ChuChoTrungThanh_2013JUN21.htm

Trong nhiều ngày liền, chú chó Leao ở Brazil nằm phục trước mộ của chủ nhân và chú nhất định không chịu rời đi, dù đội cứu hộ đã đưa Leao đi cách xa nghĩa trang hàng chục cây số.

Nguồn: <http://www.odditycentral.com/pics/leao-the-dog-who-refuses-to-leave-his-owners-graveside.html>,
<https://twitter.com/ThatsEarth/status/344867710691315713>

Theo trang Albu Express, chủ nhân của Leao là cô Cristina Maria Cesario Santana, bị thiệt mạng trong trận lụt ở Brazil cuối tuần trước. Cô được chôn cất ở nghĩa trang Teresopolis, thủ đô Rio de Janeiro, Brazil.

Chú chó Leao cũng chứng kiến cảnh chôn cất chủ nhân mình và từ đó, chú luôn nằm trước mộ của Cristina để canh gác.

Leao không ăn uống và cũng không đi đâu nửa bước trong suốt ba ngày liền. Đội cứu hộ gần đó đã tìm cách đưa chú về một trại nuôi chó hoang. Nhưng, chỉ một tiếng sau, Leao lại trốn thoát và tìm về đúng ngôi mộ của Cristina. Phóng viên của nhiều tờ báo đưa tin về con chó trung thành này và bức ảnh Leao nằm phục trước mộ chủ đã được lan truyền trên mạng, nó đã làm xúc động con tim hàng triệu người trên thế giới.

Qua bài diễn văn tuyệt vời của Luật sư George Graham Vest: “TRIBUTE TO DOGS” (Vinh danh loài chó), tôi không biết cụ VIP KK Nguyễn Văn Chức suy nghĩ như thế nào mà gọi tên Hồ Chí Minh là “TÊN CHÓ ĐỂ”? Cụ Chức đặt “Bác Hồ” ngang hàng với loài chó là cụ vô tình đã sỉ nhục và xúc phạm tới danh dự họ hàng nhà chó rồi đó....

Kẻ hậu bối xin kính chào cụ VIP KK Nguyễn Văn Chức.

Nguyễn Vĩnh Long Hồ

© LS Lê-duy-San, Minh Đức chuyên đăng
© Diễn Đàn Người Dân Việt Nam

Nguồn: Internet E-mail by Trúc Lâm Yên Tử chuyển
http://www.vnmilitaryhistory.info/tts/nvlh_xin-dung-goi-hcm-la-ten-cho-de.html

Đăng ngày Thứ Sáu, August 30, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH